

Advocate

De Baarnse advocate Digna de Bruin in lotushouding op haar bureau. Wekelijks doet ze aan yoga.

FOTO STUDIO KASTERMANS

Kloof tussen recht en regels

Hans van Keken
h.van.keken@hdcmedia.nl

Baarn * In lotushouding op het bureau voor de foto, advocate Digna de Bruin heeft er geen enkel probleem mee. „Lachen he. En het klopt, yoga is nu eenmaal deel van mijn leven”, vertelt ze. Zo is er meer eigenaardigs aan de Baarnse juriste, die vooral civielrecht en soms ook bestuursrecht doet. Neem haar grote rechtvaardigheidsgevoel, dat naar eigen zeggen wel eens de doorslag geeft bij het al dan niet oppakken van een zaak. Ook gooide ze een goed bestaan als partner bij CMS Derks

Star en Busman overboord om als 'eenpitter' vanuit Baarn aan de slag te gaan. En dan ook nog vanuit een klein huisje naast 't Benthuis, ook al zo'n kleurrijk landgoed. „Toch is het hier beter dan tussen de systeemwanden daar”, lacht De Bruin. Grote kantoren zijn wat haar betreft sowieso niet echt van deze tijd meer. „Die vallen uit elkaar.” Dat zegt ze niet om zich ertegen af te zetten, maar omdat het past in haar eigen ontwikkeling. Iets waar ook yoga een rol in speelt. „Ik heb geleerd dat het leven niet alleen formeel en rationeel is. Ik ben dan ook geen advocaat van alleen de stukken, maar probeer het ruimer te trekken. Er is vaak zo veel onderliggend bij mensen. Daar ko-

Overheden blijven soms maar doorprocederen

men humor en intuïtie aan bod. En de durf om je open te stellen. Dat is niet zo gebruikelijk in advocatenland. Daar houden ze liever controle, zijn ze op actie en omzet draaien gericht.”

In de rechtszaal zou wat de Baarnse betreft ook best wat meer mildheid mogen zijn. „Daarom ben ik als advocaat ook graag transformeerd bezig. Mensen zitten vaak zo vast in een harnas. Die pantsers zijn om te beschermen maar zouden best eens wat meer mogen zakken”, benadrukt ze. Haar eigen aanpak heeft haar ook onverwachte cliënten gebracht. Zoals de eigenzinnige Amersfoortse vastgoedondernemer Hans Vahstal. Luis in de pels van de gemeente Amersfoort, die ze eerder tegenover zich had in de rechtszaal toen gemeente en samenwerkende projectontwikkelaars het kantoor waarvoor ze werkte te hulp hadden geroepen. Hij vond haar aanpak zo verfrissend dat hij De Bruin later vroeg om hemzelf juridisch bij te staan. Ook in de al jaren slepende twist tussen de Deel van de Oude Kerk in Soest en buurvrouw Worum vroeg die laatste De Bruin om

hulp. „Daar waren al twee mediati- ons geweest, maar de uitwerking van de afspraken bleef in gebreke. Dus moesten we naar de rechter, om het af te dwingen.”

De machtige Soester kerk delfde het onderspit, al zijn er ook in deze kwestie eigenlijk toch vooral verliezers, betreurt de advocate. „Het jammere is dat zo'n kerkbestuur in de loop der jaren wat wisselingen heeft gehad. Dat maakt het een moeilijke partner om mee te overleggen.”

De Bruin zegt dat ze hoopt dat respect bij haar altijd de doorslag geeft. Zowel voor de eigen als voor de tegenpartij. „Daarom vind ik dat enorme woud aan regelgeving dat we in ons land hebben opgebouwd ook zo lastig. Daardoor is er steeds minder plaats voor het individu. Het gaat vooral om de regels, maar ik zeg dan, het gaat vooral om het recht. Er zit steeds meer een kloof tussen die twee, met al die regelgeving. Vooral bij overheden speelt dat. Die zijn sterk en maken vaak ook misbruik van hun macht.”

De Baarnse advocate zegt dat ze regelmatig ziet dat de overheid onnodig procedeert. „En dan verliezen ze zaken dus vaak. Bij veel gemeenten blijft dat maar doorgaan. Omdat er nu eenmaal budget is om rechtszaken te voeren. Terwijl er aan de andere kant dan wel buurthuizen moeten sluiten omdat er geen geld is.” De overheid zou wat De Bruin betreft bij zaken die ze verliest ook

Vrouwe Justitia.

FOTO ANP

best eens wat vaker mogen zeggen: 'dat hebben we niet goed gedaan'. „En voor ambtenaren die steeds rechtszaken verliezen zou dat consequenties moeten hebben. Want dat gebeurt niet”, vindt ze. Dat ze enkele jaren geleden voor zichzelf begon, daar heeft ze naar eigen zeggen nooit spijt van gehad. „Ik werk nu met anderen samen, vanuit een netwerk. Ervaar daarvoor collegialiteit en ben ook veel meer benaderbaar. Geen vergaderingen, geen plannen die geschreven moeten worden. En ik kan ook maatschappelijke dingen doen. Werken voor zaken waar je warm voor loopt. Zoals de kap van tientallen bomen elders in het land tegenhouden.”

't Benthuis langs de Eemnesserweg.

FOTO STUDIO KASTERMANS